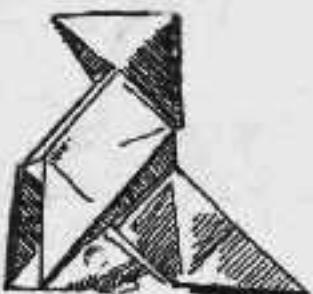

ΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΟΝ

ΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΡΑΜΜΑ

Λέλεξ λωλέ, παραληρεῖς, λωλὰ λαλῶν καὶ λέγων
Καὶ μὲ τῆς σάτυρας τὸ πῦρ ἔδρας καὶ βράκη φλέγων
"Ἄφες ήμεν, παῦσον νυνὶ συρράπτων φλυαρίας
Ξύσον ποιλίας ἀπελθε καὶ ίθι χάψον μνίας!"

•ΓΦΓΛΟΛΗΣΕΣ

ΒΑΤΡΑΧΟ — ΓΥΠΟ — ΧΗΝΟΜΑΧΙΑ

(Ιδιαιτερον τηλεγράφου τοῦ «Αστεος»).

Πεκέτορ, 15 ημέρα τῆς Τετάρτης ἐρυθρᾶς Σελήνης, τοῦ 7890 κύκλου ἀπὸ κείσεως κόσμου.

"Απεργράπτος κίνησις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ μας" ἀξίας τινὲς, πρὸ πολλοῦ κατατεταγμένης μεταξὺ τῶν κεκομημένων ἡνέφερχυ τοὺς ὄφελούς καὶ περιπάτους! ... Νεκροφάνεια, λέγουσιν οἱ οὐρανοί. Νεκροχάστασις κοκυγάζουσιν οἱ δέ. Βρυκόλακες, ψιθυρίζουσιν ὄλλοι. Τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι καὶ αἱ μετοχαὶ τῶν Μεταλλείων τοῦ Τογκίνου καὶ αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης τῶν Απίστων τῆς Σινικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν αἰδηροδόμων τῆς Καντώνης κατεζητήθησαν πυρετωδῶς μίαν πρωίσεν ὑπὸ τινῶν μυστηριωδῶν προσώπων, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἀστοὶ τοῦ Πεκίνου θίκουσαν αἴρην μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι τὰ ἰδωδημα ταῦτα ὑπερετιμήθησαν κατὰ δέκα καὶ δώδεκα τοτὲ ἐκκτόνων ἐπὶ τῆς προτέρας διατιμήσεως τῶν. Τί ἀρα συνέβη;

Δέον διμεῖς οἱ ἐν Εὐρώπῃ κατοικοῦντες νὰ μάθετε, ὅτι οἱ θαμῶνες τοῦ Ηεκίνενού χρηματιστηρίου διακρίνονται κατὰ τὸν ἐν Ισχύ Κανονισμὸν αὐτοῦ, ἐπικυρωμένον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Γράμματος, εἰς τρεῖς ταξεις: εἰς τὴν ταξιν τῶν Χηνῶν, ἥτις εἶνε ἡ πολυπληθεστέρα, εἰς τὴν ταξιν τῶν Γυπῶν, τὴν ὅποιαν ἀποτελοῦσιν οἱ τετράκις τούλαχιστον χρεωκοπήσκυντες ἐπιτήμως καὶ εἰς τὴν ταξιν τῶν Βατράχων, τὴν ὅποιαν ἀποτελοῦσιν εἰδικοὶ ἐφημεριδογράφοι. Ἡ λειτουργία λοιπὸν τῆς συφῆς ταύτης μηχανῆς γίνεται οὕτω. Οσάκις οἱ Γύπες ἔχουσιν ἀνάγκην παχυλῆς τροφῆς, συνέρχονται μετὰ μεγάλης μυστικότητος καὶ ὅριζουσι μέρος, ἔνθα στήνουσιν ἐπιτηδειοτάτας παγίδας, συλλαμβανούσας ἀσφαλῶς πᾶν τὸ ἐκεῖθεν διεσχόμενον. Τούτου γενομένου, καλοῦσι τὰ Βατράχια, δοκεῖ ἐπὶ τὸ πολὺ διατελοῦσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, καὶ τὰ δικτάσσουσι νὰ καταστῆσωσι διὰ πυκνῶν κοκσιδῶν γνωστῶν εἰς τοὺς Χῆνας, ὅτι εἰς τὸ δεῖνα μέρος (ἀκριβῶς ἐκεῖ ἐστήθησαν αἱ παγίδες) ἀνεφύη ἀφθονος καὶ εὐχυμοτάτη χλοερὰ βοσκή. Τὰ Βατράχια παραχρῆμα ἀρχίζουσι πανταχόθεν θορυβώδεις κοκσιδούς, ἐνταυτῷ δὲ καὶ προτροπάδην λαμβάνουσι τὴν πρὸς τὴν πενηντήρα ζωμένην βοσκήν. Οἱ Χῆνες, ἀφοῦ ἐπὶ βραχὺ κυττάζουσι μετὰ λισταγμοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἀκινδυνοῦσι σχεδὸν πάντοτε τὰ

Βατράχια, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς παγίδας καὶ τότε οἱ Γύπες, ἔσορμῶντες τῶν φωλεῶν αὐτῶν, χρατιπαλοῦσιν ἐπὶ τὰ Χηνάρια.

"Αλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον. Τὰ Βατράχια τοῦ Πεκίνου ἀνηγγείλαν πρό τινων ἡμερῶν, ὅτι ἀφίκετο εἰς Θίβες περιδοξός τις Βιρμανὸς μηχανικὸς προτιθέμενος νὰ ἐφαρμοστῇ εἰς τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Τογκίνου μηχανημάτι πρωτητισμένον νὰ μεταβάλλῃ διὰ μαχγανείας τὰ περιττώματα εἰς ἀργυρον. "Οτι ἐπὶ τόπου μεταβάτες εἰς τοὺς Μανδαρίνους τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐπαγγελιῶν του, τοσούτῳ δὲ ἐνεθουσιασθησαν πάντες, ώστε ἐκαστος Μανδαρίνος ἀπεκόμισεν ἐν τῷ ταμβάκοθήκῃ του τεμάχιον ἐκ τῶν θαυμασίων ἑκείνων περιττωμάτων. 'Αλλα... ὅτι ὁ Βιρμανὸς ἀπαιτεῖ εἰς ἀνταλλαγμα τῆς ἐφευρέσεως του δύο ἐκατομμύρια Κινεζικῶν φράγκων καὶ διακοσίας χιλιαρίας ἐπὶ πλέον ἑτήσιον φόρον, ἐφόσον λειτουργοῦσι τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Τογκίνου. "Οτι οἱ Μανδαρίνοι θυμωθέντες ἀπέκρουσαν τὴν παράλογον τοῦ Βιρμανοῦ ἀπάντησιν, καὶ ἔξεδήλωσαν μάλιστα τὴν ἀγανάκτησιν των κενώσαντες ὑπὸ τὴν ρενα κύτου τὰς ταμβάκοθήκας των. "Οτι ἀφοῦ κατηννέσθη ἡ ὄργη των, οἱ Μανδαρίνοι ἐσκέφησαν, ὅτι καλὸν θήθελεν εἰσθεὶ νὰ συγκατίσωσιν Συνδικάτου ἐκ τινῶν Μικαδῶν τῆς Ιαπωνίας, οἵτινες νὰ καταβάλωσι τὰ δύο ἐκατομμύρια εἰς τὸν Βιρμανόν, νὰ λαμβάνωσι δὲ ἐκ τῶν προσδοκωμένων κερδῶν δέκα μὲν ἐπὶ τοῖς ἐκατόν λόγῳ τόκου ἐπὶ τῷν χορημάτων αὐτῶν, καὶ πεντάκοντα ἐπὶ τοῖς ἐκατόν λόγῳ τῷν ἐνδεχομένων κινδύνων τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῷν κερδῶν νὰ μεριζεται μεταξὺ τοῦ Βιρμανοῦ καὶ τῶν Μεταλλουργεῖων τοῦ Τογκίνου. Μικαδοί τινὲς ἔλαθον ἥδη μέρος εἰς τὸ Συνδικάτον, ἔτεροι ἀναχμένονται ὅσον οὖπω. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ Χηνάρια σπεύδουν πλαταγίζοντα πρὸς τὴν ἀγγελιούμενην βοσκήν.

"Υστερόγραφον. Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφοροῦμει, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν "Τηρούργος τῆς Σινικῆς Αὐτοκρατορίας Tchi-Fout-ching ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Κ. Βουλπιωτην, ὅπως εύδοκήσῃ νὰ τῷ δικείσῃ τὸν πίωτοδικην κ. 'Αμπελάν πρὸς τακτοποίησιν τοῦ Συνδικάτου.

ΔΕΛΕΚΙΑ

"Ο ἀγαπητός καὶ ἀλλόγιμος φίλος κ. Μιχαὴλ Λελέκος ἐδημοσίευσε τὸ δεύτερόν του Ράμμα εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» ἵξ οὐ ὑποθέτομεν, ὅτι εἶναι ἀκόμη θυμωμένος. Δὲν ἔχει δικαιον, ἀφοῦ πᾶν τὸ δημοσιεύμενον ὑφ' ἡμῶν τώρα ἐκ τῆς «Δημοτικῆς Ανθολογίας» του λαμβάνεται μετὰ προσοχῆς ἀξίας μόνον εἰς τὰ ἱερὰ λείψινα. 'Ελπίζοντες δὲ τὸ ἔχακολουθήσῃ ὁ ἀγαπητός ποιητὴς νὰ δημοσιεύῃ οἷματα καὶ νὰ μεταφέρῃ δημοτικὰ δόματα εἰς τὴν ὄργασίν καὶ νεωτέραν ἡμας ἀλληνικήν, ἐξακολουθούμεν καὶ τιμῆς δημοσιεύοντες τὰ ἐπόμενα παραλληλούμενα ταῦτα ἐκ τῆς δισευρέτου καὶ ἀμιμήτου «Ανθολογίας» του:

ΧΟΡΟΔΙΔΕΚΑΛΙΑ

"Ο Συρτός χορεύεται οὕτως:

"Ανδρες καὶ γυναικες, ὑγειομένων πάντοτε τῶν ἀνδρῶν, ἔνοσσιν ὅσοι καὶ ἀν ὥν τὰς χειράς, λαμβάνοντες ὃ πρώ-

τος διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὴν δεξιὰν τοῦ δευτέρου, ὁ δεύτερος τοῦ τρίτου καὶ οὕτω καθεξῆς καὶ ἔρχονται γύρω χορεύοντες, αἱροντες δὲ μὲν τοῦτον, ὅτε δὲ ἐκεῖνον τὸν πόδα, καὶ κλίνοντες ἀμφὶ νῦν μὲν ἔσω, νῦν δὲ ἕξω, κατὰ τὸν ἡχὸν τοῦ ἀδόμένου ἀσμάτος η τὸν τοῦ αὐλαῖ, η ἀλλού ὄργανον.

Ο Τσιάμικος, δια χορεύουσιν οἱ ἀνδρες μόνον ὥδε πως :

Πολλοὶ η ὄλιγοι συμπλέκοντες τὰς χειρας, ωσπερ εἰς τὸν Συρτόν, χορεύουσιν ἀδοντες ἡρωικάν τι. Εἰς τοῦτον δὲ πολὺ πλέον τῶν ἀλλων κινεῖται ὁ πρῶτος, ὁ σύρων τὸν χορόν, ὅστις, ὑπεροχθούμενος ὑπὸ τοῦ δευτέρου, αἱρετ μὲν τὸν ἔνα, κτυπᾷ δὲ κατὰ γῆς τὸν ἀλλον πόδα, τείνει τοῦτον η ἐκεῖνον ἀμφὶ πέρα, πηδᾷ, κλίνει τὴν κερκλήν ὅπισθεν ἐδάφους ἀχρι σχεδόν, τύπτει ὑψῶν τὸν πόδα διὰ τῆς χειρός, πολλοὺς καὶ παντοίους ποιεῖται ἐλιγμούς. Βαλλει τὰς χειρας γαματί, ἀναστρέφει συγχρόνως τοὺς πόδας καὶ πέτεται πηδῶν καὶ οὕτω καθεξῆς, ὑποστηρίζοντος τοῦ δευτέρου πάντοτε τὰς κινήσεις καὶ τῶν ἀλλων ἀκολουθούντων ὅτε μὲν ἡρέμα, ὅτε δὲ ταχέως, ως ἀδει τὸ ἀσμα, ἐστινότε δὲ καὶ τὸ ὅργανον οἰονδήποντε καὶ ἀν η.

Ο Λεβέντικος, δις ὑπὸ δύω μόνον χορεύεται η ἀνδρῶν θυγατρῶν οὕτω πως.

Ούτοι αἱρονται δρθιοι κατὰ πρόσωπον, ἀλλὰ μακρὸν ὃ εἰς τοῦ ἀλλου ὅσον ἔνδε η καὶ δύω διασκέλων, καὶ ἀρχίζουσι καὶ χορεύουσι κινούμενοι ἔμπροσθεν, ὅπισθεν, στρεφόμενοι δεῦρο κακεῖσα πηδῶντες, ὑψοῦντες, κτυπῶντες τὰς χειρας οἱ ἄρρενες, οὐδέποτε τοῦτο αἱ θήλειαι, καὶ οὕτω καθεξῆς, ως ἀδει τὸ ἀσμα η τούργανον.

Η Διεύθυνσις τοῦ ΑΣΤΕΟΣ ἀποτείνει τὰ ἔγκαρδια αὐτῆς συγχαρητήρια πρὸς τὸν κ. Αθων Ρωμάνον, τὸν συμπαθῆ νεαρὸν διπλωμάτην, μνηστευθέντα ἐν Μασσαλίᾳ τὴν χαριεστάτην δεσποινίδα Βαλλιάνου. Ο κ. Αθων Ρωμάνος ἀπέκτησεν ἡδον οὐ μόνον τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑπηρεσίας ἀλλὰ καὶ τὴν διάζουσαν ὑπόδηψιν τῆς κοινωνίας, ητις εὔχαριστως ἀπεδέχθη τὴν εἰδοσιν τῶν ἀρραβώνων αὐτοῦ μετὰ νεάνιδος, ητις ἐν ἑαυτῇ συνενοὶ τὴν καλλονὴν μετὰ τῆς δλιούτης οἴκου ἐθνωφελεστάτου.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Μασσαλίαν Δ. Κ. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σύρον Β. Ἐνηργήσαμεν μηρόνως γραφούμενων σας. Δαμάσιν Χ. Χριστίδην. Σας; ὑπενθυμίζομεν αἱ πάλιν τὸ γρέος σας. Οδησσόν Κ. Περιμένουμεν τὴν ἐπιστροφὴν τῆς γηλθείσης ἄγγελίας. Αλεξανδρειαν Σ. Κ. Ἀνεξήγητος η περαιτέρω παρέντης.

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΚΘΕΣΙΣ Α. ΣΚΟΤΖΕ ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΩΝ. "Ἐχομεν οὐκ' ὅφειλάδιον ἀξιοπούδαστον ἐν Πετρουπόλει: ἐκδοθέν ὑπὸ τοῦ κ. Αλεξάνδρου Σκοτζέ, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν φυλακῶν. Τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν κατέστη εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον ἀληθῆς ἐπιστήμης, ἔχουσα πέραντον φιλολογίαν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τῶν ἀνεπτυγμένων θνῶν, καὶ πλέον προτύπους εὐλαβεῖς ἐν αἷς πειραματίζονται οὕτως εἰπεῖν αἱ θεωρητικαὶ. Καὶ ἐν Ἑλλάδι δὲν στερούμεθα θεωρητικῶν ἔργων περὶ φυλακῶν. Ο

συγγραφεῖς δὲ τοῦ ἐν λόγῳ φυλλαδίου ἐγένετο ηδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν γνωστός οὐ μόνον παρὸν ηδη, ἀλλὰ καὶ ἐν Βόρειῃ δὲ ἀξιολόγων αὐτοῦ μανογραφιῶν ἐπὶ τοῦ προκαμένου. Ἐν τῷ ἐν λόγῳ φυλλαδίῳ τοῦ δ. κ. Α. Σκοτζές πραγματεύεται ἐν γλώσσῃ γαλλικῇ γλαφυρῷ τὸ ζήτημα τῶν ἐπὶ καλῇ διαγωγῇ ἀμοιβῶν πρὸς τοὺς φυλακισμένους, ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐκβέσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐν Πετρουπόλει συγκροτηθησάμενον κατὰ τὸ ξτος τοῦτο διεθνὲς, περὶ φυλακῶν συνδρομῶν. Δὲν εἰς δὲ ἀναβία παρατηρήσεως η ἀντίθεσις, ην παρουσιάζει η 'Ἑλλας ἀρ' ἐνός μὲν προσώπων εἰδικῶν δπως δ. κ. Σκοτζές καὶ ἀρ' ἐτέρου συστήματος φυλακῶν θεωρητικῶν, δπως τὸ παρ. ηδην πρατοῦν. Ας ἐλπίσωμεν δτι η ἐπιδρασίς ἀνδρῶν οίος δ. κ. Σκοτζές θέλει φέρει καὶ παρ' ηδην τὴν μεταρρύθμισιν καταστάσεως, ητις εἶναι εἰς τῶν παραγόντων τῆς ἐγκληματικότητος ἐν Ἑλλάδι. Καττοι πιστεύομεν, δτι η δύναμις τῆς ἀγωγῆς ἐν γένει καὶ ιδίᾳ ἐπὶ τῶν ἐγκληματισάντων. Εἶναι πολὺ πλέον πειραματική η δύση πιστεύεται ἐν γένει παρὸ τῶν φιλανθρωπῶν, ἀπέχομεν νὰ φέρουμεν κρίσιν ἐπὶ τοῦ ἀνά γειρας ἔργου τοῦ κ. Α. Σκοτζέ, οὐ ἀναγνωρίζομεν καὶ τὴν εἰδικότητα καὶ τὰ τιμῶντα αὐτὸν ἐξηγως φιλάνθρωπας αἰσθήματα.

ΜΗΤΡΓΥΓΙΑ. 'Εξεδόθη εἰς κομψὸν τεῦχος ἐξ 112 σελίδων καὶ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῆς 'Εστιας· καὶ 'Κορίννης· ἀντὶ δραχμῆς, τὸ δὲ τῆς 'Εστιας δημοσιευθέν ὑπὸ τὸν ἀνωτάρω τίτλου διήγημα τοῦ νεαροῦ συγγραφέως κ. Γρηγορίου Σαροπούλου. 'Ο κ. Σενόπουλος ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ ἔργῳ, τὸ ὅποιον ἔγραψεν, ως δὲ ιδίας λέγει, ἀς ἀπέντησεν «κατὰ τῶν συνηγορούντων ὑπὲρ τοῦ ἐν νεαρῇ ἡλικίᾳ γάρου», ἀναλύει μετὰ φυχολογίης λεπτότητος τὸν ἔρωτα προγονοῦ πρὸς μητριάν καὶ παρουσιάζει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀλαγνωστοῦ, προσωποποειημένην, οἰονει τὴν καρδιαν, ην καταδιβύωτες τὸ ἀρσον αὐτὸν πάθος. Τὸ θύμα ἀν κι' ἔχει διετασθῆ πολυτρόπως καὶ μπὸ τοῦ ἀρχαίου τραγικοῦ καὶ ὑπὸ ἀλλων μετὰ ταῦτα, οὐχ' ητοι τὸν διηγήσαται αὐτῷ ἀποτίνεται μετὰ ποιᾶς τινος πρωτοτοπίας, τοῦτο μόνον τὸ ἐλάττωμα παρουσιάζον, δτι ἐνιαγοῦν ἀναγκάζει τὸν κ. Σενόπουλον χάριν τῆς οἰκονομίας ν' ἀπομακρύνεται τοῦ πραγματικοῦ κόσμου, ἀνελίσσων ακηνάς ἀντιστρατευομένας εἰς ἀλλας, δυναράντας νὰ θεωρηθῶσιν ἀς πιστὴ ἀντιγραφὴ ἐν τοῦ συστοιχοῦ. Καὶ μετὰ τὸ μικρὸν δρως αὐτὸν ἐλάττωμα, τὸ ὅποιον ἐξουδετεροῦ ἀλλων τε ἡ γλαφυρότητος τοῦ θρονος καὶ τὸ ἀλλα προσάντα τοῦ συγγραφέως, δὲν διετάζομεν νὰ συγχαρητέων τὸν κ. Σενόπουλον καὶ νὰ συστησούμεν ἐκθύμως τὴν ἀπόκτησιν τῆς Μητρυιᾶς, ἐν τῇ δοποῖς τόσον τεχνικῶς συγδέεται τὸ τερκυόν μετὰ τοῦ ὀφελίμου καὶ . . . εὐδόνου !

ΚΥΠΡΙΣ. Μὲ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου 'Αλεξ. Παπαγεωργίου ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σ. Φραγκούδη συγγραφεῖσα η Ιστορία τῆς Κύπρου. 'Εν τῷ ὅγκῳ τούτω τόμῳ περιλαμβάνεται η Ιστορία τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν μυθολογικῶν χρόνων μέχρι σήμερον, ἐξετάζεται η Κύπρος τῆς σήμερον καὶ η τοπογραφία τῆς εὐχαίστους νήσου. Τὸ ἔργον ἀφιερώνεται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου εἰς τὸν βουλευτὴν 'Αττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου 'Αθηναίων «ἀνδρα φιλόμουσον καὶ τῶν καλῶν προστάτην», εἶναι δὲ τετυπωμένον μετὰ τῆς χαρακτηριζόντος τὸ κατάστημα τοῦ κ. 'Αλεξ. Παπαγεωργίου καλαισθητίας.

Ο ΚΥΡ ΣΤΑΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΥΡ ΔΑΜΠΡΟΣ η ἐπαγωγής δηλαδὴ καὶ διδακτικὴ όμιλία τοῦ κ. Φ. Παρασκευατόδη ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς ιδιαίτερον φυλλάδιον «Ἐπρεπε νὰ γίνῃ τοῦτο, ην ἀναγνωρίζη καὶ ὑπὸ ἐκείνων οἵτινες δὲν ήδυνήθησαν ν' ἀκούσωσι τοῦ κ. Παρασκευατόδου τὴν ἐσπέραν ἐκείνην.

ΑΝΤΙΠΙΤΥΡΙΔΕΣ ΑΦΕ - ΣΒΥΣΣΕ

αρ. 2,50.

Στοῦς "Αφε - Σβύσας τὸ SALON τὸ πολυκανονισμένο ποιῶ μ' "Αφε - Σβύσας ἡλεκτρικὸν τὸ ἀχει πωτεισμένο καὶ ποιῶ "Αφε - Σβύσας ζεπετᾶ η χάρις καὶ η κομψότης βρῆκε "Αφε Σβύσας η πιτυρὶς ἐκεῖτε! "Ολοι "Αφε - Σβύσας τρέξετε, μὴ χάνετε καιρό, καὶ τοῦ "Αφε - Σβύσας πάρετε τ' ἀλάνθαστο τερό.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΑΣΤΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ

Εἰς ἀξιορετικῶς εὐθηνὴν τιμὴν πωλεῖται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς Κορίννης λαμπρὸν χρυσόδετον Αίβυτο διὰ γραμματόσημα, μετὰ πινάκων καὶ διηγημάτων, ἵντελέστατον καὶ ἀπαραιτητον διὰ πάντα συλλογέα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Πωλοῦνται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις 'Εστιας καὶ Κορίννης.

* Αντὲ δραχμής.